

1864-08-11

SENDER

Georgia Skovgaard

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

Sender's location:

Nysø

Recipient's location:

Kongskilde Mølle, Sorø

Mentioned people:

Hans Christian Andersen

Olympia Freund

Susette Cathrine Holten

Joakim Skovgaard

Niels Skovgaard

Christian Herman Stampe

Henrik Stampe

Jeanina Stampe

Jonna Stampe

Archive:

Mappe 6 nr. 32

TRANSCRIPTION

Den 11 August 1864

Min kjære Mand!

Veiret har da været værre endnu siden Du skrev, Du stakkels Mand! men jeg har tænkt paa at dette Ophold iaar var dog egentlig en Forberedelse for et Ophold paa samme Sted til næste Aar, saa har Du dog først rigtig Gavn deraf, ikke sandt? Opfrisket er Du dog blevet, og lidt har Du jo faaet, saa maa vi være glade ved det; men for alting maa passe at være uafhængig til næste Sommer, saaa du kan tage ud paa, hvad det falder i et godt Hjørne. Jeg har netop i disse Dage tænkt paa, at der vist kunde være noget at hente til Din store Luft, det er jo allerede uhyre meget, om det kunde gaa med det Billede, ikke sandt? Min lille Mand. (Nu længes jeg en del)

•2•

Det bliver ogsaa i Længden sværere at holde Trykket ud, skjøndt jeg tager mig det saa let som jeg kan, det er ogsaa saa uhyre dumt og uforskammet saa det ikke fortjener andet Svar end en ordentlig Dragt Prygl.

Blev Veiret bedre kunde jeg nok have Lyst til at blive her lidt endnu, for endeligt engang at have Børnene ordentlig i Vandet, men bliver det saadan ved, saa vil jeg ligesaa godt hjem strax; lad mig vide hvad du tænker, for at jeg kan rette mig derefter.

Igaar Aftes var vi Alle paa Christinelund, undtagen Christian, han var saa høflig at være forkølet, og saa gaa til Dr. Frostes i stedet for, hans Opførsel støder endogsaa Grevinde Blücker, men hun har da ogsaa den Levemaade, som jo skulde høre sig til i den Stand.

Andersen¹ læste højt, meget morsomt, og der var da altid langt hyggeligere end i Selskaberne her, skjønt Henrik var forstemt og Jonna saa

•3•

optaget af vor Stilling, saa hun blev en daarlig værtinde, men det der gjør godt i denne Tid er jo netop, at man ved man deler Sorgen.

Børnene er søde, den lille Jeanina indtagende men lunefuld, en nydelig lille én, de var her forleden Dag, hun saa mig bære Catharine og fra det Øjeblik kastede hun sin Kjærlighed paa mig og tyede til mig, saa snart der var lidt i veien, hun forstod vist at jeg var Moder.

Catharine ser meget tankefuld ud nar jeg taler om Dig, men det er ogsaa det hele. For resten er hun en Perle af en Pige, som strax begriber enhver Ting og er flink til at bruge sine smaa Hænder, saa jeg kan nok have Nytte

af hende.

Fra Olympia kom der Brev igaaar, det er saadan op og ned, han vedbliver med Couren men en Diæt deraf, som Lægen havde lovet sig meget af, kunde han ikke taale; Olympia kan slet ikke taale det, saa den er nok ogsaa kun maadelig. Det ser sort ud rundt omkring. Hils Vennerne.

Din G.

Aften. Vi har været en smuk Spadseretur, Veiret ser virkelig meget bedre ud nu, gid det maa vare ved. Drengene hilser meget de vidste ikke at jeg skrev, ellers havde de ogsaa skrevet. De takker meget for Hilsenen

¹ H.C. Andersen var nære venner med Stampes på Christinelund, og opholdt sig der ad flere omgange.

Jen 14te August.

1864

Min kjære Mand!

Veiret har da været værre endnu
siden Du skrev, Du stakkels Mand!
men jeg har tænkt paa, at dette
Ophold iaar, var dog egentlig
en Forberedelse for et Ophold paa
Jæmne Sted til næste Aar, for
har Du dog først rigtig gaaet
deraf, ikke først? opfrisket er
Du dog vist blevet, og lidt har
Du jo faaet, for naar vi være
glade ved det; men for alting
maa Du passe at være uafhængig
til næste Sommer, for Du kan
trøste os for snart det falder i
et godt Hjerte. Jeg har netop
i disse Dage tænkt paa, at der
vist kunde være noget at hente
til Din store Lyst, det er jo allerede
upåregneligt, om det kunde gaa
med det B. H. S., ikke først? Min
k. H. Mand. (Nu kommer jeg endelig).

Det bliver ogsaa i Længden fornuftigt optaget af vor Fæstning, saa hun blev
at holde Trykkeliet ind, skjænk jeg tager en dæmper, Ventinde, men det kan
mig det saa lidt som jeg kan, det er gjort godt i denne Tid er jo netop,
ogsaa saa uhyre dæmper og afprøvet, at man ved man deler Sorgen.
Ja det skal fortælle end et Læs Børnene er gode der alle sammen
end en vidunderlig Bragt Stigge. indtogende, men enestående, en
Blev Ferret bedst kunde jeg nok mydelig, Ledsen; de var her for
hans Kyll til et lille her Lirker. Ledsen Dag, hun var mig bare
en for endeligt angang at fæle Catharina og fra det Dæmper, at
Børnene vidunderligt i Tænder, men kædet, hun sin (Gjæstgæst) saa
bliver det ja end ved, for vil jeg mig og tydelig til mig, ja snart
lige saa godt Lige strag; end mig der var et ind i en, hun forstod
vilde hvad Du tænker, for at jeg vil at jeg var Moder.
kan sætte mig derefter. Catharina var meget taktsfuld og
Igaar Aften var vi alle for Christi, naar jeg taler om Dig, men det
helbred, undtagen Christian, han er ogsaa det Hæle. Forresten er hun
var saa høflig at være forbi og en Dæmper, et en Stige, som steg begynder
saa gæse til Dr. Forstner i Tænder for, en hvid Ting og en flink til at bruge
hans Opførsel stader end og saa gæse sine smaa Hænder, for jeg kan
vilde Blæsker, men hun har da nok sine Lytte og hende.
og for den Længdemænd, som jo skulle for Olympie kan der Blev igæret,
høre sig til i den Stand. det er ja end op og ned, hun vil bliv
med Louisa, men en Dæmper, som
Børnene koste høit, meget udfordret havde Læst sig meget af, kunde
og der var da altid Læst bygge, hun skal tale; Olympie kan fæle. Hæle
Ligene end i Røstene her, skjænk meddelig. Det var fort ind omstøt om
Henrik var forstent og Janna var kong. Hæle Børnene.
Din J.

afslut. Vi har været en finntid spadsjæstou
været for viderly meget bedre end nu, og
det maa være ved. Drøngene vilge meget
de vilste ikke at jeg skues eller, herde de ogsaa
skrevet, de takker meget for Hølpene.

Til
H. Professor Skougard
Grandma og Peder Pedersen
Ekskulting ved Kongskilde Mølle
pr. Lørd

1864

1864
12
8